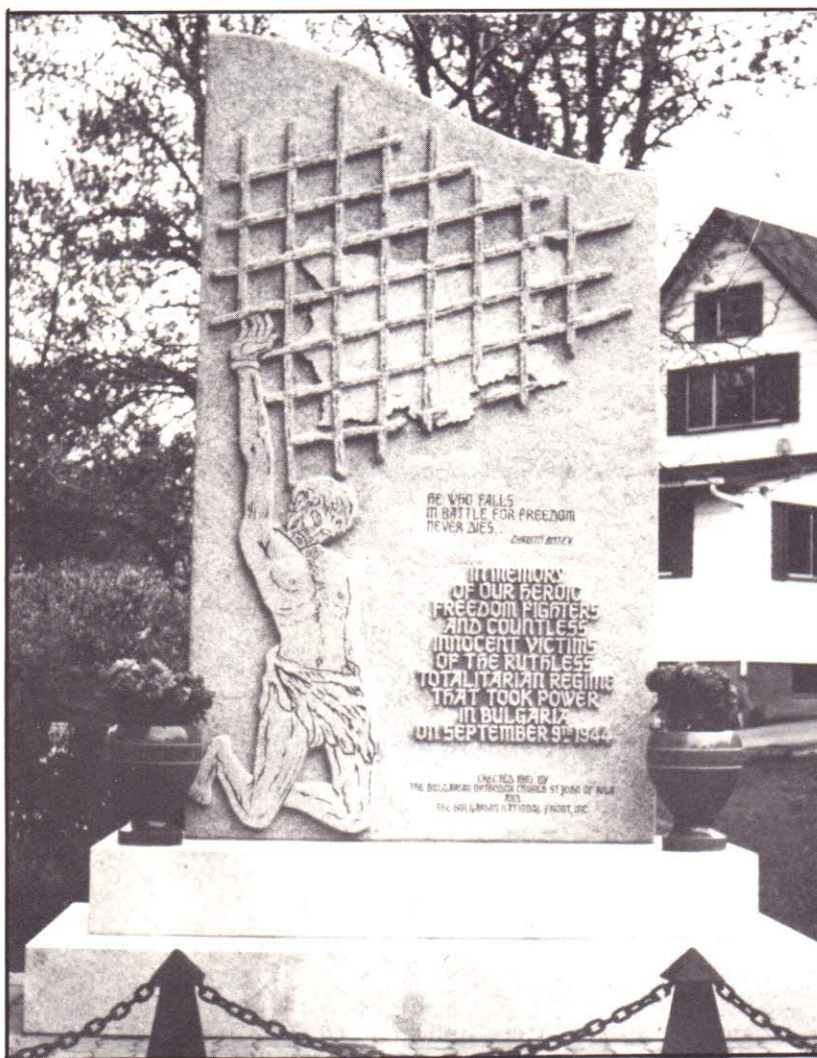

БОРБА®

*Паметникът за избиените от комунистите
наши брaтя в България*

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

AUGUST 1983

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

СТРУМИШКАТА ПЕТОРКА

Преди 32 години, на 13 Августъ 1951 година, бѣха избити отъ Сърбо-комунистическата милиция по най-жестокъ начинъ петима студенти отъ Струмица, само защото не се отказаха отъ Българското си име и народностъ и милѣеха да видятъ Родината си Македония свободна.

Още презъ 1944 година Титовата УДБА разстрелва публично 20 младежи, които отказватъ да се биятъ на фронта. Презъ 1946 година се устройватъ множество ученически процеси противъ членоветъ на ВМРО. Много отъ ученицитъ забѣгватъ задъ граница, но още повече биватъ арестувани и избивани. Едни отъ водачитъ на младежитъ патриоти, всички отъ Струмица сѣ:

МАРКО ХР. ПЕЦЕВЪ, 23, завършва Струмишката Реална Гимназия и следва въ Скопие въ Педагогическата академия. Осъжданъ на строгъ затворъ, като членъ на ВМРО.

ГЕОРГИ Т. ЯРЖМОВЪ, 22, Следва 2 години геология въ Бѣлградския университетъ. Още като малолѣтенъ осъжданъ на тежка каторга.

БОРИСЛАВЪ Д-РЪ БЪЛЕВЪ, 22, Студентъ по физика в Загребския университетъ.

ГЕОРГИ Т. КОСТУРАНОВЪ, 22, Следва 2 години Икономика въ Загребския университетъ

СТЕФАНЪ К. ТОПЧЕВЪ, 19, първа година студентъ въ Загребския университетъ.

Подмамани отъ предатели, че ще ги прекаратъ на свобода презъ Гръцката граница, тѣ попадатъ въ скроена клопка отъ Удбаши, които, следъ нечовѣшки мъчения жестоко ги избиватъ. Случайно, единъ турчинъ свидетелствува за тѣхната кончина: "...отрѣзват ушитъ на Яржмовъ, промушватъ на 7 мѣста Бѣлевъ, чупятъ прѣститѣ на Топчевъ и грѣбнака на Костурановъ, вадятъ очитѣ на Пецевъ". Натоварватъ тѣлата имъ въ сандѣци предварително подготвени, и ги закарватъ въ Струмица. Народътъ се научава за мъченицитъ и цѣлия градъ се стича да ги посрѣшне. Накарватъ стария Д-ръ Бѣлевъ да направи аутопсия на избититѣ, между които е и неговия синъ.

На погребението се стичатъ надъ 10,000 души отъ Струмица, всички плачатъ, плаче цѣла Македония за своитѣ свидни синове.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 32, брой 1. Книжка осемдесетъ и седма. Августъ 1983.

БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ И КОМУНИСТИТЪ.

Д-ръ Георги Паприковъ
Председетелъ на Българския Националенъ Фронтъ

Както вълцитъ, така и комуниститъ си мѣнятъ често козината, но характера - никога. Максическитъ догми и Лениновата тактика сеприлагатъ неотмѣнно вече отъ 65 години насамъ. Терорътъ, подъ една или друга форма остава все още главното оръжие за постигането на тѣхнитъ цели. Понѣкога той е прикритъ, въ други моменти се проявява най-брутално. Въ комунистическия "Държавенъ вестникъ" вече за десети пътъ се обявява амнистия, съ която се канятъ българскитъ емигранти да се завърнатъ въ "Майката родина". Докато до неотдавна тѣ биваха наричани: "родоотстъпници", "фашистки изверги", "крволоци" и пр. и биваха осждани задочно на смъртъ, днесъ сжшитъ тѣзи емигранти сж "мили съотечественици, случайно живѣещи въ чужбина". За тѣхъ майката Родина широко е отворила своитъ обятия и още по-широко каситъ си за презрѣната отъ тѣхъ Западна валута, която емигрантитъ ще донесатъ.

Комунистическата пропаганда промѣни и името на тѣхното милиционерско списание "СЛАВЯНИ", което сега се натрапва на българскитъ емигранти подъ новото име "РОДОЛЮБИЕ". За какво родолюбие могатъ да говорятъ комуниститъ, когато тѣ сж, споредъ тѣхното учение, заклети интернационалисти. Тѣхната "родина" е цѣлия свѣтъ, а братъ имъ е всѣки пролетарии отъ Виетнамъ или Никарагуа. Въ София ще се строи "Домъ на българитъ живѣещи въ чужбина - страхуватъ се да кажатъ "на емигрантитъ". За този домъ тѣ събиратъ средства отъ изпратенитъ въ чужбина агенти на Държавна сигурностъ които обикалятъ комунистическия български църкви и църковни дружества - добре организирани шпионски гнѣзда, но посѣщавани само отъ нѣколко наивни бабички и разни полу-интелигентни нашенци, кждето могатъ да пиятъ кафе и разни пиячки безъ пари. А отъ тѣзи емигранти, които посѣщаватъ България тѣ съ праздни ласкателства, съ унизителни ржколизания на различервени величия, съ медалчета и разни тенекиени дрънкулки, успѣватъ да изнудятъ помощи за този домъ, който не е нищо друго, освенъ поддѣление на Държавна сигурностъ, за по-добре контролиране на туриститъ.

Другъ начинъ за създаване връзки и контролъ на емигранти е чрезъ уреждане на търговски срѣщи съ голѣми обещания за специални сдѣлки, които до сега никога не сж били реализирани. Една подобна срѣща за привличане на търговци за български стоки се е състояла въ двореца на посланика Стоянъ Жулевъ въ Вашингтонъ, която завърши съ пълно фиаско, въпрѣки пищната трапеза и тлъсти обещания. Тази срѣща бѣ последвана отъ друга една пишманъ-альшъ-веришъ конференция въ София презъ Май 1983, на разноски, разбира се, на галантното Българско правителство.

